

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 2Csp/31/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119438544
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Klukoš
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2021:6119438544.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudcom JUDr. Branislavom Klukošom v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zast.: Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679 proti žalovanej: D. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. I. X, Z., štátna občianka H. republiky, právne zast.: JUDr. Petrom Vachanom, advokátom so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, IČO: 42 350 026, o zaplatenie 6897,75 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 5956,73 eur spolu s úrokom omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5837,95 eur od 10.02.2019 do 28.02.2019, úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5837,46 eur od 01.03.2019 do 21.03.2019, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5805,02 eur od 22.03.2019 do 30.04.2019, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5802,34 eur od 01.05.2019 do 18.05.2019, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5802,34 eur od 19.05.2019 do 22.06.2019, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5802,34 eur od 23.06.2019 do 25.07.2019, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5802,34 eur od 26.07.2019 do 29.08.2019, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5788,38 eur od 30.08.2019 do 01.10.2019 a úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5770,63 eur od 02.10.2019 do zaplatenia, ktorú sumu súd povoľuje žalovanej splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 80 eur mesačne, vždy do každého 15 dňa v mesiaci vopred až do úplného zaplatenia nedoplatku pod následkom straty výhody splátok v prípade, že nezaplatí čo i len jednu splátku riadne a včas, prvá splátka počnúc právoplatnosťou výroku tohto rozsudku.

Súd žalobu žalobcu vo zvyšnej časti zamietá.

Súd priznáva žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia osobitným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica postúpenou tunajšiemu súdu týmto súdom dňa 17.07.2020 si žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu uplatnil voči žalovanej právo na zaplatenie istiny vo výške 6244,28 eur s príslušenstvom a náhradu trov tohto konania.

2. Žalobca žalobu po skutkovej stránke odôvodnil tým, že ako veriteľ uzatvoril so žalovanou ako dlžníkom - spotrebiteľom dňa 03.11.2011 úverovú zmluvu č. č. 4711003687, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 6020,- eur zo strany žalobcu. Žalovaná sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť v 96 pravidelných mesačných splátkach po 110,51 eur. Žalovaná sa dostala

do omeškania s plnením zmluvnej povinnosti, keď úver riadne a včas nesplácala. Napriek opakovaným upozoreniam dlžné splátky nedoplatila, a teda nedošlo k riadnemu a včasnému splácaniu úveru. Na základe tejto skutočnosti žalobca v zmysle hlavy obchodných podmienok s názvom ukončenie zmluvy dňa 25.01.2019 pristúpil k zosplatneniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovanú k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. Žalobca poskytol žalovanej lehotu 15 dní na splnenie povinnosti a táto lehota na plnenie uplynula žalovanej dňa 09.02.2019. Žalovaná v lehote na plnenie dlžnú sumu neuhradila, a preto si žalobca okrem dlžnej sumy uplatnil aj zákonné úroky z omeškania vo výške 5 % ročne. Pred podaním žaloby vyzval žalobca listom zo 21.08.2019 žalovanú k zaplateniu aktuálne dlžnej sumy s upozorením, že ak v stanovenej lehote dlžnú sumu neuhradí, bude vo veci podaná žaloba. Žalovaná ku dňu podania žaloby celkovo uhradila sumu 805,28 eur ako vyplýva z prehľadu splátok a úhrad, pričom žalobca eviduje voči žalovanej dlh vo výške 6244,28 eur.

3. Okresný súd Banská Bystrica vydal pod sp. zn. 10Up/1357/2019 zo dňa 19.02.2020 platobný rozkaz, ktorým v plnom rozsahu vyhovel podanej žalobe, avšak proti vydanému platobnému rozkazu podala žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu riadne a včas odpor s odôvodnením. Žalovaná v odôvodnení podaného odporu uviedla, že žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta, pričom poukázala na § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch. Ďalej poukázala na § 11 ods. 2 citovaného zákona, pričom v prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Zmluva o úvere predstavuje tzv. refinančný úver, teda poskytnutím úveru vo výške 6020 eur došlo k splateniu predchádzajúcich úverov poskytnutých priamo od žalobcu. Oprávnenosť výšky odhadovaného zostatku všetkých splatených úverových zmlúv neposudzoval žiadny súd, ale iba žalobca v postavení bankového subjektu. Žalovaná zastáva názor, že zmluvy o úvere, z ktorých dlžné sumy boli uhradené refinančným spôsobom sú jednoznačne bezúročné a bez poplatkov a takýmto spôsobom žalobca obchádza zákon a koná v rozpore s dobrými mravmi. V zmysle § 39 Občianskeho zákonníka preto takýto refinančný úver možno vyhodnotiť ako neplatný právny úkon. Žalovaná poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21Co/173/2017. Žalovaná ďalej uviedla, že v prípade ak súd posúdi túto zmluvu o úvere s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka za neplatný právny úkon, žalovaná vzniesla námietku premlčania, pričom pri neplatnej zmluve sú zmluvné strany povinné vysporiadať sa v zmysle zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z uvedeného dôvodu je pohľadávka žalobcu premlčaná v celom rozsahu, pretože subjektívna dvojročná premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia uplynula dňa 03.11.2019. Žalobca v žalobnom návrhu uviedol, že v zmysle hlavy obchodných podmienok s názvom ukončenie zmluvy pristúpil k zosplatneniu budúcich splátok úveru a zároveň poskytol 15 dňovú lehotu na dobrovoľnú úhradu celej dlžnej sumy. Vzhľadom na to, že ide o spotrebiteľský právny vzťah žalobca postupoval v súlade so zákonom, ak by najskôr vyzval žalovanú na úhradu omeškaných splátok a zároveň ju upozornil, že ak v stanovenej lehote neuhradí omeškané splátky, pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Uvedené vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobca mohol až po uplynutí 15 dní od doručenia výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Uvedený právny názor o neplatnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru potvrdzuje aj rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/84/2018 zo dňa 26.04.2018. Žalobca sa tiež odvoláva na ustanovenie hlavy 6 obchodných podmienok s názvom ukončenie zmluvy, v zmysle ktorého bol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Súd Slovenskej republiky v spotrebiteľských sporoch už viackrát potvrdili, že súčasťou zmluvy môže byť len dokument s ktorým bol spotrebiteľ vopred oboznámený a dokument, na ktorom je podpis spotrebiteľa. Z uvedeného dôvodu sa žalovaná nemôže odvolávať na hlavu 6 obchodných podmienok s názvom ukončenie zmluvy, s ktorými nebol žalobca oboznámený pred podpisom zmluvy. (Žalovaná mala zrejme na mysli „žalovaný“). Uvedené potvrdil napríklad aj Krajský súd v Košiciach vo svojom rozhodnutí sp. zn. 6Co/396/2014 zo dňa 10.02.2015. Nakoľko žalobca nepostupoval pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, žalobca nebol oprávnený požiadať o jednorazové splatenie dlhu. Žalobca preto nemá nárok na splátky, ktorých zročnosť nastala po podaní žaloby, keďže v tejto časti bola žaloba podaná predčasne. Na základe uvedených skutočností preto žalovaná navrhla, aby súd zrušil platobný rozkaz a vyzvala žalobcu, aby sa k tomu vyjadril alebo aby v tej istej lehote podal návrh na pokračovanie na príslušnom súde.

4. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vo svojom vyjadrení k podanému odporu žalovanej uviedol, že pokiaľ žalovaná namietala, že žalobca neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta, poukázal na ustanovenie úverovej zmluvy bod 11 až 26, kde sú uvedené požadované informácie, podľa ktorých žalobca posúdil bonitu žalovanej. Žalovaná uhradila žalobcovi riadne a včas 6 splátok, a teda v čase poskytnutia úveru bola jej bonita v poriadku. Žalobca predložil súdu listiny, z ktorých vychádzal pri skúmaní bonity žalovaného, a to interný dokument o posúdení bonity a úverovú správu z registra dlžníkov. Žalobca zobral do úvahy, že uvedený úver bol poskytnutý na refinancovanie iných dlhov žalovanej za účelom zníženia výšky úroku a výšky splátky. Žalovaná ďalej uviedla, že súčasťou žalobného návrhu nebola žiadna príloha, pričom žalobca poskytol úver v súlade s § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 a zároveň zaslal prílohu úverovej zmluvy. Pokiaľ žalovaná spochybňovala predčasné zosplatenie úveru, žalobca predložil súdu výzvu, ktorú adresoval žalovanej dňa 13.12.2018 a upozornil ju na možnosť zosplatenia budúcich splátok. S ohľadom na uvedené upriamil žalobca pozornosť na tú skutočnosť, že strata výhody splátok je dohodnutá v úverovej zmluve a pred samotným zosplatením zo dňa 25.01.2019 bola žalovaná na túto možnosť upozornená. Z vyššie uvedených dôvodov žalobca zotrval na žalobe a navrhol pokračovať v konaní na miestne príslušnom súde podľa Civilného sporového poriadku.

5. Žalovaná vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedla, že žalobca predložil súdu doklady, ktorým preveroval bonitu žalovanej, z ktorých je zrejmé, že príjem žalovanej bol 608 eur a po odpočítaní všetkých nákladov na platenie úverov jej zostávala suma 79,49 eur, čo je na bežný život nepostačujúce. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, avšak táto povinnosť nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžadovať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Veriteľ vyššie uvedeným spôsobom nepostupoval, čím hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti stanovené v § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. V prípade hrubého porušenia tejto povinnosti sa úver považuje v zmysle § 11 ods. 2 tohto zákona za bezúročný a bez poplatkov a zároveň veriteľ nebol oprávnený vyžadovať od žalovanej jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Žalovaná poukázala napr. na rozsudky Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/2/2019 zo dňa 27.11.2019, ako aj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/171/2016 zo dňa 27.10.2016. Podľa názoru žalovanej zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. a tiež obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 a to všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Zároveň poukázala na rozsudok Krajského súdu Prešove sp. zn. 8Co/49/2019 zo dňa 26.08.2019. Žalovaná i napriek tomu, že zo strany žalobcu bola predložená výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zotrvala na všetkých svojich doterajších vyjadreniach, v zmysle ktorých neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu. Ohľadom tejto skutočnosti poukázala na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/26/2017 zo dňa 28.06.2018. Žalovaná doplnila, že ako spotrebiteľka bola síce v zmluve o úvere poučená o svojej povinnosti splatiť celý čerpaný úver za dohodnutých podmienok, samotná dohoda o práve veriteľa vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru je len súčasťou úverových zmluvných podmienok žalobcu, ktoré však nie sú podpísané zmluvnými stranami, a teda netvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Zároveň poukázala aj na rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013. V oblasti ochrany spotrebiteľa je potrebné mať na zreteli zásadu poctivosti a to vo forme tzv. princípu dôvery v oblasti ochrany spotrebiteľa. Poukázala ďalej na nález Ústavného súdu Českej republiky II. ÚS 3/06 zo 06.11.2007 a I. ÚS 3512/11 z 11.11.2013. Na základe uvedených skutočností preto žalovaná navrhla, aby súd umožnil žalovanej uhrádzať dlžnú sumu, ktorá je v súlade so zákonom v mesačných splátkach po 30 eur k 25. dňu mesiaci pod stratou výhody splátok.

6. Žalobca vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovanej uviedol, že k bonite klienta a mimoriadnej splatnosti úveru sa už dostatočne vyjadril a na týchto vyjadreniach zotráva, mal za to, že zmluva obsahovala všetky náležitosti a nemala byť vyhlásená za bezúročnú a bez poplatkov. Pokiaľ žalovaná konštatovala, že zmluva neobsahuje predpoklady použité na výpočet RPMN, pretože zo zmluvy nevyplýva, z akých údajov veriteľ pri jeho výpočte vychádzal, žalobca poukázal na § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom vyjadril názor, že výška RPMN bola v úverovej zmluve uvedená korektné. V prípade uzatvorenia zmluvy mala spotrebiteľka - žalovaná v danom čase, keď sa rozhodovala, či uzatvorí so žalovaným predmetnú zmluvu o úvere jasnú informáciu, že RPMN spojená

s úverom je 16,80 %. Na základe uvedeného mala možnosť rozhodnúť sa, či zmluvu o úvere s takouto RPMN uzatvorí alebo nie. Navyše suma, ktorú žalobca celkom zaplatí, bola v zmluve uvedená presnou sumou ako celková čiastka splatná spotrebiteľom, a teda žalobca (zrejme malo byť uvedené „žalovaná“) mala k dispozícii súhrn informácií, na základe ktorých sa mohla kvalifikovane rozhodnúť. Žalobca preto považuje uvedenú hodnotu RPMN za dostatočne určitú, ktorá poskytla žalovanej kvalifikované a objektívne porovnanie úrovne jednotlivých spotrebiteľských úverov ponúkaných na trhu, pričom žalobca poukázal na viacero rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici. Žalobca dal do pozornosti aj stanovisko bývalého podpredsedu Ústavného súdu Slovenskej republiky JUDr. Milana L'alíka v náleze sp. zn. I. ÚS 547/2012. Na záver svojho vyjadrenia žalobca uviedol, že pokiaľ žalovaná žiadala splácať predmetný dlh v splátkach po 30 eur mesačne, žalobca s takouto sumou nesúhlasil a uviedol, že adekvátnou výškou splátky by mala byť suma aspoň 120 eur mesačne. Žalobca sa nebráni tomu, aby súd zaviazal žalovanú na splácanie dlžnej čiastky v splátkach, ktorých výšku ponechal na voľnom uvážení súdu. Z vyššie uvedených dôvodov preto považoval vyjadrenie, ktoré podala žalovaná za nedôvodné.

7. Žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 19.11.2020 zároveň uviedla, že po podaní žaloby vykonala 23.10.2020 úhradu vo výške 48,11 eur, dňa 24.09.2020 úhradu vo výške 118,02 eur a dňa 20.05.2020 úhradu vo výške 121,42 eur v prospech žalobcu. Požiadala súd, aby jej povolil splácať dlžnú sumu v pravidelných mesačných splátkach vo výške 30 eur mesačne k 25. dňu v mesiaci pod stratou výhody splátok.

8. Žalobca podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 16.12.2020 prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že eviduje úhrady, ktoré uviedla žalovaná vo svojom vyjadrení zo dňa 18.11.2020.

9. Súd konal a rozhodol na pojednávaní konanom dňa 13.01.2021 v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané, pričom právny zástupca žalobcu požiadal, aby pojednávanie prebehlo v jeho neprítomnosti, ako aj v neprítomnosti žalobcu, pričom dali súhlas na prejednanie sporu a vyhlásenie rozsudku v ich neprítomnosti, ako aj v neprítomnosti žalovanej a jej právneho zástupcu, ktorí mali doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané, pričom obidvaja tak isto požiadali vzhľadom na dodržiavanie zásady hospodárnosti konania a účelnosti trov vynakladanej stranami sporu o prejednanie a vyhlásenie rozsudku v ich neprítomnosti.

10. V rámci dokazovania sa súd ďalej oboznámil aj s obsahom listín založených v spise, a to s predžalobnou výzvou na zaplatenie dlhu zo dňa 21.08.2019, so zmluvou o spotrebiteľskom úvere - účelový úver a revolvingový úver uzatvorenou medzi sporovými stranami dňa 03.11.2017, s úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia a. s. platnými od 26.10.2018, s informáciami o poistení dohodnutým zmluvou č. 19100826/2009, s výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 25.01.2019, s výpisom čerpania splátok a úhrad zo strany žalovanej, s prílohou č. 1 k úverovej zmluve zo dňa 03.11.2017, s listinami ohľadom preverovania bonity žalovanej, s výzvou k plneniu dlžnej čiastky zo dňa 13.12.2018, pričom zistil a preukázal nasledovný skutkový a právny stav:

Strany sporu, žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 03.11.2017 zmluvu o spotrebiteľskom úvere - účelový úver a revolvingový úver, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej celkový úver vo výške 6020 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať pravidelnými mesačnými splátkami v počte 96, pri výške mesačnej splátky 110,51 eur. Ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 15,61%, odplata bola dohodnutá v tejto výške, priemerná hodnota RPMN predstavovala 12,57% a RPMN úveru predstavovala 16,8%. Dátum prvej splátky bol 08.01.2018 a dátum konečnej splatnosti bol stanovený na 15.12.2025. Žalovaná ako spotrebiteľka uviedla, že je rozvedená, nemá žiadne vyživované deti, býva vo vlastnom byte/dome, uviedla, že je zamestnanec s čistým mesačným príjmom vo výške 680 eur. Súčasťou zmluvy boli aj úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia a. s. platné od 26.10.2017. Žalovaná po uzatvorení zmluvy uhradila v prospech žalobcu 6 splátok, pričom ďalšie splátky prestala uhrádzať. S poukazom na uvedenú skutočnosť preto žalobca listom zo dňa 13.12.2018 vyzval žalovanú na úhradu dlžných splátok vo výške 674,87 eur s tým, že ju upozornil, že v prípade ďalšieho omeškania bude po splnení podmienok postupovať podľa § 53 ods. 8 občianskeho zákonníka a bude oprávnený požiadať o okamžité splatenie celého úveru vrátane jeho príslušenstva. Nakoľko žalovaná platobnú disciplínu neobnovila, žalobca listom zo dňa 25.01.2019 vyzval žalovanú k splateniu celého úveru vo výške 6477,20 eur najneskôr do 15. dní od spísania výzvy na bankový účet. Žalovaná po doručení uvedenej výzvy a zároveň pred podaním žaloby na Okresný súd Banská Bystrica uhradila

v prospech žalobcu sumu 805,28 eur a následne po podaní žaloby dňa 20.05.2020 sumu 121,42 eur, dňa 24.09.2020 sumu 118,02 eur a dňa 23.10.2020 sumu 48,11 eur, pričom žalobca potvrdil, že eviduje tieto úhrady zo strany žalovanej. Podanou žalobou si teda žalobca uplatnil zvyšok dlžnej úverovej istiny s príslušenstvom.

11. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

12. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

13. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

14. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

15. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti

16. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka ak poskytne dodávateľ spotrebiteľovi plnenie a spotrebiteľ si ho neobjednal, nie je spotrebiteľ povinný plnenie vrátiť ani ho uschovať; vylúčené sú aj ďalšie nároky dodávateľa voči spotrebiteľovi. Nevyžiadaným plnením je aj ďalšie opakujúce sa plnenie poskytnuté spotrebiteľovi na základe zmluvy uzavretej prostriedkami diaľkovej komunikácie, ak spotrebiteľ výslovne o takéto plnenie nepožiadala. Ak dodávateľ nepreukáže opak, považuje sa opakujúce sa plnenie vždy za nevyžiadané.

18. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného od 01.06.2017 spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa;1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu,1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

21. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného od 01.06.2017 veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

22. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného od 01.06.2017 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, 18b)

f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov

23. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného od 01.06.2017 ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

24. Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného dňa 03.11.2017 splnením dlh zanikne.

25. Podľa § 559 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného dňa 03.11.2017 dlh musí byť splnený riadne a včas.

26. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka účinného dňa 03.11.2017 dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

27. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného dňa 03.11.2017 ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

28. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

29. Na základe vykonaného dokazovania, po oboznámení sa s listinnými dôkazmi mal súd za preukázané, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná. Podanou žalobou si žalobca uplatnil voči žalovanej právo na zaplatenie istiny 6244,28 eur s príslušenstvom. Žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 19.11.2020 súdu oznámila, že vykonala v prospech žalobcu úhrady v celkovej výške 287,55 eur, pričom žalobca cestou svojho právneho zástupcu túto skutočnosť potvrdil. Vzhľadom ku skutočnosti, že na základe uvedeného nezobral žalobu v tejto

príslušnej časti späť, súd žalobu v tejto časti ako nedôvodnú zamietol, nakoľko žalobca potvrdil, že žalovaná vykonala po podaní žaloby v prospech neho úhradu v tejto výške.

30. Pokiaľ sa týka zvyšnej časti žaloby, súd túto vyhodnotil ako dôvodnú. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že sporové strany medzi sebou uzatvorili dňa 03.11.2017 zmluvu o spotrebiteľskom úvere - účelový úver a revolvingový úver, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej celkový úver vo výške 6020 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať pravidelnými mesačnými splátkami v počte 96, pri výške mesačnej splátky 110,51 eur. Ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 15.61%, odplata bola dohodnutá v tejto výške, priemerná hodnota RPMN predstavovala 12.57% a RPMN úveru predstavovala 16,8%. Dátum prvej splátky bol 08.01.2018 a dátum konečnej splatnosti bol stanovený na 15.12.2025. Žalovaná po uzatvorení zmluvy uhradila v prospech žalobcu 6 splátok, pričom ďalšie splátky prestala uhrádzať. S poukazom na uvedenú skutočnosť preto žalobca listom zo dňa 13.12.2018 vyzval žalovanú na úhradu dlžných splátok vo výške 674,87 eur s tým, že ju upozornil, že v prípade ďalšieho meškania bude po splnení podmienok postupovať podľa § 53 ods. 8 občianskeho zákonníka a bude oprávnený požiadať o okamžité splatenie celého úveru vrátane jeho príslušenstva. Nakoľko žalovaná platobnú disciplínu neobnovila, žalobca listom zo dňa 25.01.2019 vyzval žalovanú k splateniu celého úveru vo výške 6477,20 eur najneskôr do 15. dní od spísania výzvy na bankový účet. Žalovaná do dňa podania žaloby uhradila v prospech žalobcu sumu 805,28 eur. Podanou žalobou si teda žalobca uplatnil zvyšok dlžnej úverovej istiny s príslušenstvom. Uzatvorená zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, ktorá bola uzatvorená medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako spotrebiteľkou, fyzickou osobou, nepodnikateľom. Súd teda podrobil uzatvorenú zmluvu kontrole z toho hľadiska, či rešpektovala ustanovenia právnych predpisov platných a účinných v čase uzatvorenia zmluvy. Súd zistil, že uzatvorená zmluva obsahovala všetky náležitosti, ktoré vyžadoval zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. platný a účinný v čase uzatvorenia zmluvy. Žalovaná nepoprela uzatvorenie zmluvy, vzniesla však viacero výhrad voči uzatvorenej zmluve. Žalovaná v prvom rade namietala, že žalobca ako veriteľ porušil svoju povinnosť uvedenú v ustanovení § 7 ods. 1 zákona 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a neposúdil riadne schopnosť jej ako spotrebiteľky splácať spotrebiteľský úver. Ohľadom tejto skutočnosti predložil žalobca výpis z internej (neverejnej) informácie, z ktorej vyplynulo, že posudzoval bonitu žalovanej, ktorá v čase uzatvorenia zmluvy mala príjem 608 eur, pričom po odpočítaní životného minima na dospelú osobu vo výške 200 eur a zohľadnenie výšok splátok ostatných úverov vo výške 396,95 eur, výšky splátky všetkých konsolidovaných úverov 118,95 eur a výšky splátky schváleného úveru mala k dispozícii sumu 79,49 eur. Tiež predložil listinné dôkazy- výpis z úverového registra, na základe ktorých posudzoval bonitu žalovanej. Žalovaná namietala, že žalobca ako veriteľ nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď posudzoval jej schopnosť splácať spotrebiteľský úver. V danej veci sa však jednalo o tzv. refinančný úver, ktorý mal pokryť predchádzajúce úvery, ktoré uzatvorila žalovaná. Z prílohy č. 1 k uzatvorenej zmluve vyplývali všetky tieto úvery. Pokiaľ žalovaná namietala porušenie povinnosti žalobcu ako veriteľa skúmať bonitu klienta, súd poukazuje na tú skutočnosť, že samotná žalovaná nemôže poukazovať len na povinnosť na strane žalobcu a tváriť sa, že nemá povinnosť aj ona zväžiť všetky riziká, do ktorých vstupovala pri uzatváraní úverového zmluvného vzťahu. V jej prípade sa jednalo o uzatvorenie v poradí niekoľkého úveru, pričom nebola schopná splácať ani predchádzajúce zmluvné záväzky, ktoré mala uzatvorené predtým. Neobstojí odkaz žalovanej na viaceré rozhodnutia súdov, ktoré konštatovali, že veriteľ je pri uzatváraní zmluvného vzťahu povinný poskytovať s odbornou starostlivosťou. Naopak aj žalovaný ako spotrebiteľ je povinný vykonať sebareflexiu a zhodnotiť, či vzhľadom na svoje príjmové a majetkové možnosti je schopný splácať úver. Pokiaľ žalovaná splácala úver po uzatvorení zmluvy šiestimi mesačnými splátkami, súd je toho názoru, že bola schopná splácať úver, a teda žalobca ako veriteľ postupoval s odbornou starostlivosťou. Ak teda vyšiel žalovanej v ústrety a poskytol jej refinančný úver, kde sa výrazne znížila splátka za predchádzajúce úvery bolo v silách a schopnostiach žalovanej, aby tento úver splácala. Jedná sa o spotrebiteľský vzťah, ktorý musí byť v rovnováhe a tak nemožno žiadať, aby konal v súlade so zákonom iba veriteľ a žalovaná túto povinnosť opomínala. Súd ustálil, že nedošlo k porušeniu povinnosti žalobcu v zmysle ust. § 7 ods. 1 citovaného zákona. Spotrebiteľ sa nemôže spoliehať na súd, že súd bude preskúmať každý zmluvný vzťah, ktorý uzatvoril s podnikateľským subjektom bez toho, aby aj on bol dostatočne opatrný a ostražitý. Samotná skutočnosť, že už predtým mala uzatvorených niekoľko úverových vzťahov svedčí o tom, že žalovaná mala tendenciu a sklon k uzatváraniu úverových zmlúv, pričom nemala dostatok finančných prostriedkov na to, aby tieto predchádzajúce úvery splácala, o čom svedčí aj tá skutočnosť, že uzatvorila so žalobcom zmluvu o refinančnom úvere. V danom prípade ohľadom tejto skutočnosti súd pochybenie zo strany žalobcu nezistil.

31. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd vyhodnotil, že uzatvorený právny úkon nie je v rozpore s Občianskym zákonníkom a súd má za to, že tento úkon za platný. Ak teda vzniesla žalovaná námietku premlčania vzhľadom ku skutočnosti, že považovala uzatvorený právny úkon za neplatný, a teda domáhala sa v zmysle § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka o vydanie bezdôvodného obohatenia súd ustálil, že žiadne bezdôvodné obohatenie na strane žalobcu nevzniklo, a preto je námietka premlčania vznesená zo strany žalovanej nedôvodná.

32. Žalovaná ďalej namietala, že žalovaný pristúpil k zosplatneniu budúcich splátok úveru a poskytol jej pätnásťdňovú lehotu na dobrovoľnú úhradu celej dlžnej sumy, pričom namietala splnenie povinnosti žalobcu, ktorá mu vyplýva z ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalovaná namietala, že nebola upozornená pred vyhlásením splatnosti celého úveru žalobcom ako veriteľom na porušenie a omeškanie sa so splátkami, avšak žalobca ohľadom tejto skutočnosti predložil súdu výzvu zo dňa 13.12.2018, ktorou upozornil žalovanú na omeškanie sa so splácaním mesačných splátok celkovo vo výške 674,87 eur s tým, že ju následne upozornil, že ak bude opätovne v omeškaní využije svoje právo, ktoré mu vyplýva z ust. § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka a bude požadovať okamžité splatenie celého úveru s jeho príslušenstvom. Okrem toho žalovaná bola na túto skutočnosť upozornená aj v úverových zmluvných podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia a. s. platných od 26.10.2017, ktoré síce podpísané neboli, avšak žalovaná svojim podpisom na zmluve o úvere potvrdila, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli aj úverové podmienky Home Credit Slovakia, ktoré prevzala a oboznámila sa s nimi. Jej tvrdenie, že teda nebola oboznámená s úverovými podmienkami v tomto smere neobstojí. Keďže súd nezistil v tomto smere žiadne pochybenie, žalobca bol oprávnený vyhlásiť predčasnú splatnosť poskytnutého úveru a vyzvať žalovanú na úhradu celej dlžnej sumy.

33. Žalovaná tiež namietala, že uzatvorená zmluva neobsahovala obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pričom poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Co/49/2019. Po preskúmaní zmluvy súd zistil, že zmluva tieto údaje dostatočne obsahovala, v zmluve bola uvedená úroková sadzba, neuplatňovali sa rôzne úrokové sadzby počas trvania zmluvného vzťahu v zmluve bola uvedená výška ročnej percentuálnej miery nákladov, ako aj priemerná hodnota RPMN. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na žalobcom spomenutý nález Ústavného súdu SR sp. zn. I ÚS 547/2012. Zmluva v tomto ohľade rešpektovala v tom čase platný zákon o spotrebiteľských úveroch a spotrebiteľka mala k dispozícii všetky údaje, na základe ktorých sa mohla rozhodnúť, či vstúpi do zmluvného vzťahu. V zmluve bola uvedená celková suma, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť (10 608,96 eur).

34. Podanou žalobou si teda uplatnil žalobca voči žalovanej právo na zaplatenie sumy 6944,28 eur, ktorá pozostávala zo zosplatnenej istiny vo výške 5589,03 eur, z neuhradených splátok vo výške 181,60 eur a z úroku vo výške 473,65 eur. Nakoľko žalovaná okrem úhrad, ktoré vykonala po podaní žaloby do podania žaloby uhradila v prospech žalobcu celkovú sumu 805,28 eur, súd žalobe vo zvyšnej časti vyhovel a zaviazal zaplatiť žalovanú dlžnú istinu.

35. Súd zároveň priznal žalobcovi príslušenstvo uplatnenej pohľadávky, a to 5% ročný úrok z omeškania z jednotlivých dlžných súm od prvého dňa po splatnosti tej ktorej dlžnej sumy až do zaplatenia, nakoľko žalovaná tým, že dlžné sumy neuhradila v lehotách ich splatnosti, dostala sa dňami nasledujúcimi do omeškania s peňažným plnením, pričom výška úrokov z omeškania je v súlade s ust. § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z..

36. Súd zároveň povolil žalovanej splácať dlžnú sumu v pravidelných mesačných splátkach vo výške 80 eur mesačne vždy do každého pätnásteho dňa v mesiaci až do úplného zaplatenia pod následkom straty výhody splátok, pričom pokiaľ žalovaná žiadala, aby jej súd povolil splácať dlžnú sumu v mesačných splátkach vo výške 30 eur, žalovaná na podporu svojich tvrdení nepredložila žiadny listinný dôkaz, neuviedla aká je jej momentálna finančná situácia, aké má príjmy, táto skutočnosť zostala iba v rovine tvrdení, pričom súd poukazuje aj tú skutočnosť, že v pôvodne uzatvorenej zmluve bola dohodnutá výška mesačnej splátky vo výške 110,51 eur. Suma, ktorú požadovala žalovaná je nízka, pričom súd ustálil, že suma 80 eur bude primeranou sumou na to, aby žalovaná postupne splátkami zaplatila svoj záväzok.

37. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že žalobcovi, ktorý mal v spore v prevažnej časti úspech, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, nakoľko žaloba žalobcu bola zamietnutá len pre tú skutočnosť, že žalobca nevykonal

po čiastočných úhradách po podaní žaloby zo stany žalovanej dispozičný úkon a nezobral žalobu v adekvátnej časti späť. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia osobitným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku súdu prvej inštancie možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Ružomberok písomne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods.1,2 CSP) - a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje, e) podpis, a ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania - uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods.1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods.3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na uskutočnenie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.